

Sygn. akt V U 3057/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne przeliczenie emerytury

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 października 2014 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 3057/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 02 września 2014 r. odmówił wnioskodawcy K. B. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy powołując się na treść art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS wskazał, że składając wniosek w dniu 02 września 2014 r. wnioskodawca nie przedstawił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji o przeliczenie emerytury, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji K. B. przedstawił poprawny jego zdaniem sposób obliczenia jego emerytury. Wskazał ponadto, iż w okresie od 01 grudnia 1965 r. do 29 lutego 1980 r. pracował w (...) O/G. i jego zarobki z roku na rok wzrastały a nie malały, jak to przyjęto w podstawie wymiary świadczenia i na wskazane okoliczności zawnioskował przesłuchanie świadków.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy stwierdził, iż przepisy art. 15 ustawy emerytalnej nie przewidują takiego sposobu obliczenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych, jaki został przedstawiony w odwołaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. był zatrudniony w (...) w G. od 01 grudnia 1965 r. do 29 lutego 1980 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio jako referent zaopatrzenia materiałowego i opakowań. W okresie od 17 maja 1996 r. wnioskodawca początkowo pobierał rentę inwalidzką trzeciej grupy inwalidów, następnie od 17 maja 1996 r. drugiej grupy inwalidów, a następnie rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, płatną do 30 października 2001 r. Ponownie prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy pobierał od 08 marca 2002 r. do 31 lipca 2004 r.

Wnioskodawca złożył w dniu 18 sierpnia 2008 r. wniosek o emeryturę. Uwzględniając powyższy wniosek organ rentowy przyznał prawo do świadczenia od 28 sierpnia 2008 r. i do ustalenia podstawy wymiaru przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia i ustalił wwpw wynoszący 24,30 %. Za okres pracy w (...) O/G. organ rentowy uwzględnił minimalne wynagrodzenie za lata 1965 i 1966. Do wniosku o emeryturę, jak również do wcześniejszych wniosków o rentę wnioskodawca nie przedłożył żadnych dowodów określających wysokość osiągniętego w (...) wynagrodzenia.

W dniu 20 października 2008 r. K. B. wniósł o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem złożonego zaświadczenia ZUS Rp-7 z dnia 15 października 2008 r., określającego wysokość jego wynagrodzenia osiągniętego w latach 1977 – 1980 w (...) O/G.. Wraz ze złożonym w dniu 23 października 2008 r. wnioskiem o przeliczenie świadczenia, poza świadectwami pracy, wnioskodawca złożył kserokopie angaży z: 21 maja 1974 r., 08 października 1974 r., 02 stycznia 1976 r., i 24 stycznia 1969 r. Dodatkowo w dniu 03 grudnia 2008 r. złożył w organie rentowym oryginał angażu z 21 maja 1974 r. oraz okazał oryginał legitymacji ubezpieczeniowej wraz z wpisem określającym wysokość jego wynagrodzenia jakie osiągnął w 1965, 1966, 1979 i 1980 r.

D o w ó d: k. 43 – 45, 49 – 57 oraz 65 – 70 akt emerytalnych .

W załączeniu do pisma z dnia 08 grudnia 2008 r. (...) w G. przesłał do akt K. B. ksero znajdujących się w jego aktach osobowych angaży zrobionych z dokumentów, gdyż ich oryginały zostały wydane wnioskodawcy. Powołując się na te dokumenty Spółdzielnia wskazała, że ubezpieczony miał płacony dodatek stażowy od płacy zasadniczej oraz inne dodatki płacowe, a także, że innych jego dokumentów nie posiada. Spółdzielnia stwierdziła jeszcze ponadto, że w jej archiwum zakładowym nie przechowały się żadne dokumenty z lat 1965 – 1978 dotyczące wynagradzania pracowników, jak np. zakładowy system wynagradzania, regulamin premiowania czy regulamin pracy. Do wymienionego pisma dołączone zostały kserokopie angaży z 21 maja 1974 r., 10 grudnia 1973 r., 13 września 1972 r., 01 października 1975 r., 02 stycznia 1976 r., 27 lutego 1978 r., 01 kwietnia 1976 r.

d o w ó d: pismo, k. 93 – 105 akt emerytalnych.

Decyzją z dnia 19 marca 2009 r. organ rentowy przeliczył emeryturę K. B. i do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, ze wskazaniem w załącznikach do tej decyzji kwoty podstawy wymiaru i wwpw oraz ustalił wwpw wynoszący 62,87 %.

d o w ó d: decyzja z załącznikami, k. 131, 133 i 139.

We wniosku z dnia 02 września 2014 r. K. B. wniósł o przeliczenie jego świadczenia poprzez przeliczenie podstawy wymiaru.

d o w ó d: wniosek, k. 171 akt emerytalnych.

Decyzją z dnia 02 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 02 września 2014 r. odmówił wnioskodawcy K. B. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy powołując się na treść art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS wskazał, że składając wniosek w dniu 02 września 2014 r. wnioskodawca nie przedstawił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji o przeliczenie emerytury, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

(nie sporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było nieuzasadnione.

Sporna między stronami była ocena czy wnioskodawcy przysługuje prawo do ponownego ustalenia wysokości świadczenia.

Organ rentowy decyzją z dnia 02 października 2014 r. odmówił ponownego przeliczenia świadczenia bowiem ubezpieczony nie dołączył do wniosku z dnia 02 września 2014 r. nowych dowodów ani nie ujawnił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na wysokość świadczenia.

Podzielić należy stanowisko organu rentowego w tym zakresie, iż nie zachodzą podstawy do ponownego przeliczenia świadczenia. Należy bowiem wskazać, iż wnioskodawca jest uprawniony do emerytury od 28 sierpnia 2008 r. i przyznając prawo do świadczenia organ rentowy na podstawie przedłożonych przez K. B. dokumentów ustalił podstawę wymiaru emerytury, wwpw oraz obliczył wysokość świadczenia. W związku z przedłożeniem przez ubezpieczonego najpierw zaświadczenia ZUS Rp-7z dnia 15 października 2008 r. a następnie kserokopii angaży z okresu zatrudnienia w (...) oraz legitymacji ubezpieczeniowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 19 marca 2009 r. na podstawie tych dokumentów przeliczył podstawę wymiaru emerytury wnioskodawcy, ustalił wwpw oraz obliczył wysokość świadczenia.

Skoro zatem decyzją ostateczną z dnia 19 marca 2009 r. ustalona została prawomocnie wysokość przysługującej wnioskodawcy emerytury, to z uwagi na brak nowych okoliczności mających wpływ na wysokość świadczenia, jego przeliczenie nie jest możliwe. Na podstawie bowiem art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Wykładni tego przepisu dokonał w wyroku z dnia 05 kwietnia 2011 r., III UK 91/10, LEX nr 949032 Sąd Najwyższy wskazując, że:

1. z art. 114 ust. 1 i 1 a ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń, określane nietrafnie jako wznowienie postępowania, zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu, wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie.
2. W sytuacji gdy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej prawo do emerytury, nie przedstawiono nowych dowodów, istniejących przed wydaniem tej decyzji a nieznanymi w tym dniu organowi rentowemu, to organ rentowy nie może z urzędu wszcząć postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń w trybie art. 114 ust. 1a w związku z ust. 1 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powyższe oznacza, że wspomniane nowe dowody czy ujawnione okoliczności nie były znane organowi rentowemu w chwili wydawania przez niego decyzji oraz mają one wpływ na prawo do świadczenia czy jego wysokość. Ocena zasadności wniosku o ponowne ustalenie prawa do świadczenia musi więc prowadzić do ustalenia zarówno dowodów czy też okoliczności posiadających przymiot nowości i ujawnionych dopiero po wydaniu uprzedniego wyroku sądowego (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 września 2013 r., sygn. akt III AUa 2146/12, LEX nr 1381344). W realiach rozpoznanej sprawy wnioskodawca nie dołączył do wniosku z dnia 02 września jakichkolwiek, szczególnie nowych dowodów, które miałyby wpływ na wysokość jego świadczenia. Dokumenty, które wnioskodawca dołączył do wcześniejszych wniosków stanowiły podstawę przeliczenia jego emerytury decyzją prawomocną z dnia 19 marca 2009 r. (wymienione w ustaleniach faktycznych zaświadczenie ZUS Rp-7, legitymacja ubezpieczeniowa oraz kserokopie angaży). Należy podkreślić, że szczególnie załączone do odwołania zaświadczenie ZUS Rp-7 z dnia 15 października 2008 r. oraz legitymacja ubezpieczeniowa nie stanowią „nowości”, bowiem ubezpieczony złożył je

wcześniej, Rp-7 w dniu 20 października 2008 r. a legitymację ubezpieczeniową w dniu 03 grudnia 2008 r. Oba te dokumenty zostały uwzględnione przez organ rentowy w decyzji z dnia 19 marca 2009, stanowiąc jej podstawę. Także akta osobowe wnioskodawcy z okresu jego zatrudnienia w (...) O/G. nie stanowią nowości albowiem jeszcze przed wydaniem decyzji z dnia 19 marca 2009 r. ubezpieczony przedłożył w organie rentowym wykonane na podstawie tych akt kserokopie znajdujących się w nich angaży. Angaże te również stanowiły podstawę przeliczenia emerytury.

Sąd w pełni podziela wyrażone w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie stanowisko organu rentowego, iż przepisy art. 15 ustawy emerytalnej nie przewidują takiego sposobu obliczenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych, jaki został przedstawiony w odwołaniu.

W sprawie należy mieć na uwadze także stanowisko Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 04 lipca 2007 r., I UK 36/07 LEX nr 390123 wskazał, że w postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości emerytury możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym, także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego wnioskodawcy. Nie jest jednak możliwe przeliczenie wysokości emerytury w oparciu o jakąś hipotetyczną wielkość premii uzyskiwanej przez ubezpieczonego, wywiedzioną z wysokości premii wypłacanych innym pracownikom. Uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia – oparte na wynagrodzeniu otrzymywanym przez innych pracowników – nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy. Ponadto w uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy zaakceptował pogląd, że stosunek pracy ma zawsze charakter indywidualny, określone warunki zatrudnienia mają charakter niepowtarzalny, ponieważ zostały ustalone między pracodawcą a konkretnym pracownikiem. Uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia – oparte na wynagrodzeniu otrzymywanym przez innych pracowników – nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy. W przypadku wynagrodzenia zasadniczego lub innych obligatoryjnych składników wynagrodzenia wynikających z obowiązujących przepisów można przyjąć najniższe wynagrodzenie obowiązujące w czasie, którego dotyczy żądanie uwzględnienia tego okresu do przeliczenia podstawy emerytury. Ze wskazanych zatem przyczyn dowód z zeznań świadków nie jest wystarczający do ustalenia wysokości zarobków jakie wnioskodawca uzyskiwał pracując w (...). Poza tym bardzo ogólnikowa treść zarówno zeznań świadków M. B. i R. D. jak i wyjaśnień ubezpieczonego, nie poparta dowodem z dokumentów nie uzasadniają wniosku odwołania. Świadczenie wprost stwierdzili, że nie pamiętają wysokości wynagrodzeń. M. B. jedynie stwierdził, że wnioskodawca miał wyższe niż świadek wynagrodzenie. Także R. D. nie była w stanie określić wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w świetle normy art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej nie ma uzasadnionych podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i z tego względu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.